



■ † Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

Δόξα στὸν Ἅγιον Τριάδα!*

Ἀπόστολος

(Πράξ. β' 1-11)

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ὥμεραν τῆς Πεντηκοστῆς ἥσαν ἄπαντες [οἱ Ἀπόστολοι] ὁμοδύνμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. **Κ**αὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἥσαν καθήμενοι· **κ**αὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὧσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἔνα ἔκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες Πνεύματος Ἅγιου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδουν αὐτοῖς ἀποφρέγγεσθαι. **Η**σαν δὲ ἐν Ιερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἀνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· **γ**ενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνηλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουν εἴς ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. **Ε**ξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· **Ο**ὐκ ἴδον πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **Κ**αὶ πῶς ὥμεις ἀκούομεν ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ ὥμων ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ὥμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Εὐαγγέλιον (Ιωάν. ζ' 37-52, η' 12)

Τῇ ἐσχάτῃ ὥμερᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς, είστηκει ὁ

Ίησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾶ, ἐρχέσθω πρός Με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς Ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν· οὕπω γάρ ἦν Πνεῦμα Ἀγιον, ὅτι Ίησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. Ἄλλοι ἐλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἐλεγον· Μὴ γάρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἐρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβίδ, ὁ Χριστὸς ἐρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι’ Αὐτόν. Τινὲς δὲ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι Αὐτόν, ἀλλ’ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ Αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ηλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τὸν Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἴπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἡγάγετε Αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς Οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς Αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ’ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! Δέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς Αὐτόν, εἴς ὃν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ’ Αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἴπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἔρευνησον, καὶ ἵδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ίησοῦς ἐλάλησε λέγων· Ἐγώ Εἰμι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν Ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς.

Ηοίκονομία τῆς σωτηρίας μας ὡλοκληρώθηκε! Οἱ λειτουργίες δὲ τῶν Προσώπων τῆς Παναγίας Τριάδος ἐνεργοποιήθηκαν γιὰ νὰ τὴν ἐπιτύχουν.

Αὐτὸ ποὺ ἥθελε ὁ Θεὸς Πατέρας, τὸ ἐκπλήρωσε ὁ Υἱὸς καὶ τώρα κατέρχεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, γιὰ νὰ τὸ μεταδώσῃ στοὺς πιστούς.

Γιατί, ἡ σωτηρία μας εἶναι «κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ραντισμὸν αἷματος Ἰπσοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρο. α' 2).

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἴμεθα βαπτισμένοι «εἰς τὸ Ὀνομα τοῦ

Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος», μὲ τὴν ὑποχρέωσι νὰ τηροῦμε ὅλα ὅσα μᾶς ἐδίδαξε (βλ. Ματθ. κη' 20).

Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ὅμοιογοῦν τὴν Παναγία Τριάδα, δὲν μποροῦν νὰ συμμετέχουν στὴν σωστικὴ διαδικασία τῶν Τριῶν Προσώπων Της καὶ νὰ σωθοῦν.

Δόξα στὸν Πατέρα, δόξα στὸν Υἱὸν καὶ δόξα στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὴν ὄμοούσια καὶ ἀδιαιρετὴ Τριάδα, ποὺ μᾶς ἐνώντι νὰ Τὴν ὄμοιογοῦμε!

Ὡ, Πάτερ Παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, ἡ μία φύσις σὲ τρία Πρόσωπα, ὑπερβατικὴ καὶ θεία!

Σὲ Ἐσένα βαπτισθήκαμε καὶ Ἐσένα εὐλογοῦμε εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. □

(*) **Οσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου**, «*Ο σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας*», τόμος Α', σελ. 193-194, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

